

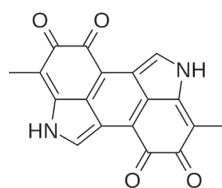
Mänskliga harkrankar

En forskargrupp vid Lunds universitet¹ under ledning av Johan Lindgren har studerat en samling fossila harkrankar

(som på svenska brukar kallas "pappa långben")² från Danmark. Att de "54 miljoner år gamla" harkrankarna ser precis ut som sina moderna avkomlingar är ingenting man kommenterar närmare³. I stället är det harkrankens ögon man koncentrerar sig på.

Forskarna konstaterar nämligen att de innehåller samma ögonpigment som återfinns i människans ögon. Det svarta melaninet har hos människan funktionen att skärma av ljuset inne i ögat så att det inte reflekteras fram och tillbaka och ställer till det, och högst sannolikt var funktionen densamma hos de fossila harkrankarna.

Forskningsnyheten refereras på [Phys.org](https://phys.org), och skribenten där är inte ett dugg förvånad. "Evolutionen finner liknande lösningar på liknande problem" skriver han (eller hon). Och fortsätter trossvisst: "Det är inte förvånande att dessa användbara anpassningar har utvecklats upprepade gånger i djurvärlden – åtta- och tioarmade bläckfiskar har exempelvis fått ögon som är häpnadsväckande lika våra egna, helt oberoende av varandra." Resonemanget går ut på att

Strukturformeln för en vanlig form av melanin.

PIXABAY

Harkrank med mänskliga pigment och utan evolution under 54 miljoner år. Det är "något" som inte stämmer med evolutionsteorin...

miljön fungerar som en sorts gjutform när det levande materialet förändras under evolutionen. Är gjutformarna på två olika ställen liknande kommer också organismerna att bli det – konstigare än så är alltså inte lösningen på knuten.

Jovars. Varje öppensinnad person med lite perspektiv på kemi inser att det här inte är någonting annat än evolutionärt önsketänkande. Vare sig molekyler eller processer "finner lösningar". Det är bara intelligenta, kreativa, tänkande varelser som ägnar sig åt sådant. Den kemiska bakgrunden till bildandet av melanin – för att inte tala om utformningen av organ som ett öga – är svindlande komplex och återspeglar en minst lika komplex programmering i form av DNA-kod. Det är lätt som en plätt att säga att "evolutionen finner lösningar" så länge man struntar i hur-frågan. En lerklump som faller ner i en ravin skulle av en osannolik händelse kunna anta formen av ett rätblock. Den som hävdade att den skulle kunna förvandlas till en dator skulle bli tvungen att besvara hur-frågan för att bli trodd. Det krävs av

någon anledning inte när det gäller livets strukturer.

En skicklig programmerare och designer är helt fri att utnyttja samma programrader och strukturer i sina olika skapelser närhelst det skulle vara lämpligt. Den utbredda förekomsten av "konvergent evolution" i den levande världen utgör evidens som talar starkt *mot* evolution och *för* en gudomlig design av livet på jorden.

/Redaktionen

NOTER

- Undersökningen som publicerats i tidskriften Nature refereras på <https://phys.org/news/2019-08-million-year-old-fossil-flies-yield.html> (eller kortare: <https://krymp.nu/29w>)
- Engelskans "Daddy longleg" är dock inte ett namn på harkranken som är släkt med myggorna, utan på lockespindeln – de där spindlarna med en liten rund kropp och groteskt långa ben.
- Levande fossil är nämligen regel snarare än undantag. Som kuriosas kan nämnas att evolutionistiska antropologer menar att människan under samma tidsperiod utvecklats från en lemurliknande halvapa till vad hon är idag. Harkrankarna har förblivit harkrankar. Evolutionen är minst sagt ojämlig... shame on it.